

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slavnostni dan nemške kulture in nравnosti.

Na Dunaji, 10. oktobra.

V seji poslanske zbornice dne 8. oktobra je nemška kultura in nравnost, kakor jo umevajo in zastopajo nemški nacionalci, imela „svoj dan“ in iskala se je v vsi svoji sijajnosti. Slovani smo lahko veseli, da smo v primeru s to kulturo in nравnostjo res „minderwerthig“ narodi.

Ta parlamentarna tragikomedija, za katere uprizoritev morajo avstrijski narodi odšteti lepe tisočake, začela se je že v predzadnji seji in se je v petek s pravim „knalleffectom“ doigrala. Ker ni misliti, da si čitatelji sapornijo v tako najmanjšo prasko v našem parlamentu, ozreti se nam je na postanek „častne afere“ krščansko-socialnega poslanca dunajskega Gregoriga in nemško-nacionalnega poslanca Irota.

Bilo je mej govorom socialnega demokrata Schrammla. Ko je govornik rekel, da je vera privatna stvar, zaklical je gosp. Gregorig, po svojem poklicu prodajalec nogovic, naramnikov in gumbov: „Zdaj vam ostane le še svobodna ljubezen“. Na ta meklje pa ni morda reagoval Schrammel ali kateri drugi socialni demokrat, ampak bivši meščanski elastičar in sedanjí urednik Schönererjevih „Unverfälschte deutsche Worte“, hebski zastopnik Iro. Zaklical je Gregorigu: „Vi tako govorite, ko je vendar znana zgodba s sifonsko steklenico pri Wimbergerju?“

Te besede so Gregoriga razkačile, kakor da ga je nakrat ugriznilo tisoč škorpionov, in obsul je Irota z najraznovrstnejšimi psovki, mej katerimi je bila „Haderlump“ še najnežnejša. Gotovo bi bil nastal pravi pravcati pretep mej Gregorigom in zaslišnice obetajočim mu Irotom, da tega poslanci niso preprečili.

Ta škandalček je na sebi malenkosten. Učakali smo v našem parlamentu že vse drugačnih, kar lahko potrdi dr. Šušteršič. Zategadelj pa tudi nihče ni mislil, da se iz njega rodi najhujše osramočenje Schönererjeve stranke, da bode ta škandalček povod moralnemu obglavljenju arogantnega kričača Irota.

Gregorig in Iro sta bila zahtevala, naj izvoli zbornica poseben odesk, da poravna to njiju afero in izreče krivcu grajo. Dočim je Gregorig priznal svojo krivdo in se opravičeval s svojo razburjenostjo, je Iro tajil, da bi bil sploh spomail Gregoriga na sifonovo steklenico pri Wimbergerju in svoje tajeje še podprl s svojo častno besedo.

A kaj se je zgodilo? Izkazalo se je, da je Iro lagal, da je nesramno lagal in da je v utrditev očitne laži zastavil svojo častno besedo. Priče, mej njimi na svojo službeno prisego sklicujoči se stenografi, so potrdile, da je bil Iro Gregorigu res zaklical navedene besede, na kar je zbornica tako Gregorigu kakor Irotu izrekla grajo.

Iro je s tem postavljen na sramoten oder, dr. Lueger je z vso pravico mogel izreči svoje obžalovanje, da je tak človek član poslanske zbornice, in Irotu ne preostane drugega, kakor da se vrne k svojim elastičam.

A to moralno uničenje jednega člana Schönererjeve stranke ni jedini uspeh te pomembne seje. Parlament ni ožigosal samo Irota, ožigosal je posredno tudi vso njegovo stranko.

Luegerju gre zasluga, da je osvetil moralno izpričenost cele Schönererjeve stranke. Dokazal je, da so nemški nacionalci Schönererjeve vrste stranka, katere deluje z najostudnejšimi, z najpodeljšimi sredstvi, da pride svojim političnim nasprotnikom do živga, in dokazal je, da se to godi sistematično.

Gregorigov slučaj je najdrastičnejši. Nemški nacionalci so raznesli govorico, da se je v Wimbergerjevem hotelu primeril škandal, pri katerem so igrali poglobitve uloge posl. Gregorig, neka gosposdična in jedna sifonska steklenica, in da je dotičnemu škandalu naredil konec natak. Govorica je bila popolnoma neosnovana, a nemški nacionalci so jo vendar porabili, da zastropijo ž njo rodbinsko življenje Gregorigovo, da mu ukradejo čast in ga pahnejo iz javnega življenja. Poštenjak Iro je bil že jedenkrat Gregorigu zaklical nekaj, na ta škandal nanašajočih se besed, a Gregorigu se takrat niti sanjalo ni, kaj da utegnejo pomeniti in se zategadelj zanje ni zmenil. Kmalu je pa izvedel, kaj pomenijo. Pošta mu je jela prinašati ilustracije in neilustrovane dopisnice najpodlejše vsebine, pisane v jargonu najrazupitejših pornografskih spisov, dopisnice, katerih vsebina se more s svinjarskimi „deli“ markija de Sadi primerjati. Vse te dopisnice so se nanašale na Wimbergerjevo sifonsko steklenico, in ko je bil Gregorig že dovolj zbehan, jeli so nemški nacionalci take dopisnice pošiljati njegovi ženi in naposled še njegovim otrokom, dasi so dobro vedeli, da je mož nedolžen.

Pa to ni jedini slučaj, v katerem so nemški nacionalci na ta podel način skušali uničiti svoje nasprotnike. Lueger je navedel še več slučajev. Ko je bil posl. Strobach izvoljen dunajskim županom, hodili so nemški nacionalci okoli gospodinj, pri katerih je mož kot samec stanoval in ponujali so jim denar, da bi kaj izvedeli, kar bi se dalo proti Strobachu izkoristiti. „Ostdeutsche Randschau“ se je zanašala na uspeh tega vchnstva in je že v naprej naznanjala razkrinkanje Strobacha.

Jednako se je godilo posl. Polzhoferju. „Ostdeutsche Randschau“ ga je dolžila, da se v neki kavarni, koder se — moškim na ogled in izber — sbajajo ničvredne ženske, obnašal tako nedostojno, da ga je policija aretovala. To popolnoma lažljivo vest je „O. R.“ priobčila neposredno pred volitvami in dotično številko razposlala vsem župnikom. Na volitve to ni uplivalo, pač pa na rodbinsko življenje napadenčeve. Polzhofer ima po 18 in 19 let stare hčere in njih prijateljice niso hotele več z njimi občeovati, češ, da se o njih očeta v listih pišejo sramotne reči.

In isto tako se je zgodilo posl. Tollerju, katerega so nemški nacionalci dolžili zakonske nezvestobe in ki je radi tega tožil Schönererjanca Hertzoga ter tudi dosegel zadoščenje. Taka so sredstva, s katerimi se bore nemški nacionalci, tista stranka, katere se čuti kot „Hervolk“, katere je vzela v zakup vso moralno, vso kulturo in vso nравnost, katere vedno povdarja nemško krepkost in nemško poštenje in katere zre s svojih višav nemške „Gottesfurcht und frommer Sitte“ z nepopisnim zaničevanjem doli na nas „minderwerthig“ narode.

Ni nam treba žalovati za tisočake, katere velja razprava o tej aferi, saj je postavila v luč stila misel, da so nekateri ljudje, — n. pr. ta umrla starka, — tako zapuščeni na svetu; in sicer zato, ker jim Bog ni dal posvetnega blaga, zato ker o — ubogi —, je modrovala ona. „Oh, da bi mogla vsaj nekoliko tega popraviti, kar je zakrivilo brezsrčno ljudstvo, kar še sedaj dela v svoji brezmejni sebičnosti! ... Da bi bila bogata, pomagala bi ubogim, in srečna, nepopisno srečna bi bila.“

Gospica, jaz imam vsega v izobilji, a vam, jedino vam povem, da nisem srečen, ker nimam nečesa: nedostaje mi lepe, ljubeznive, preblage ženice, ženice, kakoršna ste — vi.“

„Gospod Hrastar!“ —

„Blagor onemu, katerega osrečite vi kdaj s svojo ljubeznijo, kateremu postanete dobra ženica! Trikrat mu blagor!“

„Gospod Hrastar, vi me torej še vedno ljubite?“ ga je vprašala Ana zamolklo, ne da bi ga pogledala.

„Oh, obožavam vas,“ je jecjal Hrastar. Pobledel je; takoj na to pa mu je zopet kri zalila toleti obraz, da so se na čelu pokazale skoro za prst debele žile.

Ana pa se mu je jedva vidno nasmehnila. Prijela ga je za roko ter jo lahno stisnila; kora-

LISTEK.

Šah - mat.

(Novela. — Spisal Iv. N. Vrtnik.)

II.

(Dalje.)

„Oh, da bi bila ona moja, da bi bila ona moja!“ je zdihoval, ko ga je ostavila krasotica. „Hrastarjevo ime naj bi zamrlo? Bez potomca naj ostavim svet?! ... Oh, kako nebeško lepa je, in kako ljubezniva! ... Morda ... morda ...“; dalje si ni upal misliti ...

„Danes, dà, danes se mora odločiti“, je govorila Ana dalje. „K njemu pojdem, da nakupim zopet oprave svoji učenki ... Kako se bo divil moji mišičnosti! Ha, ha! — Da bi le ne bil tako neumno boječ! No, pritiram ga vendar le do skrajnosti: ziniti mora odločilno besedo.“

Snela je klobuček s klina ter si pri oknu natikala rokavice.

Zdajci zapazi mimo okna prihajajoče pogrebe, noseče mestno ubogo na pokopališče. Le prav malo ljudi je šlo za belo, nepobarvano krsto, v kateri je ležala beračica ... Kdo bi se tudi zmenil za njo!

14

Saj je bila revica brez sorodnikov, živela je o milosti dobrosrčnih ljudi.

„Izvrstna misel!“ — de Ana sama pri sebi ... Umo steče po stopnicah navzdol. Na cesto prišedši, upre še jedenkrat svoje oči v Hrastarje, potem stopi maglo za pogrebniiki, v jednomer brisaje si oči ...

„Oj ti dobrosrčnost!“ je vzdihnih Hrastar, gledé za odhajajočimi pogrebi. Solze so mu zalile oči. „Oj, ti dobro, krasno dete!“ je ponavljal iznova ...

Ko pa se je Ana vračala s pokopališča, pristopil je k njej ter jo porizno vprašal, je li jo sme spremiti do doma. Molčé mu je prikimala ... Nje obrazek je še vedno izražal globoko žalost.

„Vi ste pravcati angelj dobrote, gospica“, je spregovoril trgovec v zadregi.

„Zakaj se mi posmehujete, gospod Hrastar? — Li ni naša dolžnost, ljubiti svojega bližnjega brez izjeme?“

„Da, da, to je naša dolžnost; a kdo jo spolnuje? V vsem mestu ste bila jedina dame, katere se je spomnila beračica. Gotovo ste srečna, v svesti si, da ste storila nekaj velicega.“

„Dà, zadovoljna bi bila, ko bi me ne žalo-

resnice in spoznanja tisto nemško kulturo in nemško pravnost, kateri nositelji so Schönererjanci in s katerimi hočejo osrečiti vse narode naše države.

Za tako kulturo in pravnost se lepo zahvalimo in s Seumejem bi lahko vzkliknili „Mi divjaki smo pač boljši ljudje“, ko bi ne izhajal v našem jeziku — „Slovenski List“.

V Ljubljani, 11. oktobra.

K položaju. Je-li Dipaulijev predlog za nadaljni obet desnice nevaren ali ne, o tem razpravlja večina listov. Jdni trdijo, da desnica že razpada, drugi, da je spor že poravnal, tretji pa, da se vrše pogajanja. Poljski „Czas“ trdi, da je konflikt že skoraj poravnal ter hvali Mladošhe, da so s svojo mirnostjo pripomogli do tega. „Nowa Reforma“ meni, da je Dipaulijev predlog nezvršljiv ter upa, da se doseže skoro zopet sloga na desnici. „Gazeta Narodowa“ pa meni, pa je predlog Dipaulija absolutno nesprejemljiv, da se je katoliška stranka približala antisemitom, da pa je triumfiranje levece prezgodno. „Słowo Polskie“ piše, da vprašanje, je-li Dipaulijev jezikovni predlog ne razdere avtonomistične večine, še ni rešeno. Vendar prevladuje na desnici mnenje, da ni možno braniti katoliški stranki, da bi izstopila. Zlasti Čehi nočejo več Dipaulijeva družbe. Raji gredo Čehi v opozicijo, nego bi se spuščali z Dipauljem v pogajanja. Položaj je tolikanj težavnejši, ker bo šla proti nagodbenemu provizoriju le negotova večina. — Obstruktivske stranke prirede v Bolzanu velik naroden shod, katerega se udeležijo pred vsem češki Nemci. — Katoliška narodna stranka pa ima danes, v ponedeljek v Lincu klubovo sejo in strankarski shod. Ta shod deficitarno pojasni položaj.

Črna gora. Knez Nikolaj hoče izvršiti nekaj narodnogospodarskih nalog. Dasi je trgovina v Črni gori jako majhna, dasi sta kmetijstvo in obrništvo na precej nizki stopinji, čutijo vsi črnogorski krogi pomenkanje kreditaega zavoda. Darnarni promet je jako omejen, javni in privatni kredit naravnost ničevea. Celo za 12% procentov ni dobiti novcev, tako so trgovci in producenti navezani vedno le na lastna pičila sredstva. Vsled tega je trgovinsko življenje v vedni stagnaciji. Da se tem primitivnim odnošajem odpomore, ustanovi se v Podgorici hranilnica in posojilnica. Vlada hoče podati prvi fond. Nadalje se sgradi ozkopročna železnica, ki bo vezala Primorje z notranjimi deli kneževine. To vprašanje čaka že leta in leta rešitve, ker pa uboga deželica ni imela sredstev, se doslej še ni rešilo. Sedaj se je posrečilo dobiti v Milenu 4 milijone frankov posojila.

Na Kreti se začenja lakota. 40 000 Mohamedancev nima skoraj nobenega živeža. Obdani s kordonom ne morejo nikamor. Krščanski insurgente požigajo in opustošajo polja. Vsakatera setev je onemogočena. Zato se je sedaj porta iznova obrnila na velevlasti za pomoč. Govori se, da bo imenovan guvernerjem Krete general Goltz paša. Goltz je Nemec.

Bebel je torej s svojim predlogom na Hamburškem socijalno-demokratskem kongresu zmagal

starega Liebknechta. S 160 glasovi proti 50 so kongresovci sklenili, da se poselej socijalisti na Nemškem udeležijo tudi deželnozborskih volitev v vseh onih krajih, kjer so razmere ugodne. Socijalisti odločajo v vsakem okraju za se ali se udeležijo volitev ali ne. S tem sklepom je sklep Kolinski razveljavljen. Socijalisti opuste pasivnost. Sklenilo pa se je tudi, da socijalisti ne smejo sklepati kompromisov in zvez s drugimi strankami. Seveda bodo socijalisti navzlic temu v slučaju potrebe podpirali levičarje proti desničarjem. Hamburški sklep pomeni za socijaliste novo taktiko, ki je velikega pomena.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 11. oktobra.

— (Kopitarjev pogreb v Ljubljani) Ravnatelj c. kr. dvorne knjižnice, g. dvorni svetnik Zeissberg je pisмено naznanil „Slovenski Matici“, da se udeležijo Kopitarjevega pogreba v Ljubljani g. dr. Mantuani kot uradni zastopnik c. kr. dvorne knjižnice. — Visoki c. kr. deželni šolski svet je odredil, da je jutri, v torek zaradi Kopitarjevega pogreba, po vseh srednjih šolah ljubljanskih pouk skleniti ob 3. popoldne, da se morejo učitelji in dijaki udeležiti pogreba. Isto je odredil ljubljanski župan Hribar glede ljudskih šol. — Poročila se nam, da se v imenu odsotnega g. deželnega predsednika udeležijo Kopitarjevega pogreba g. dvorni svetnik Aleksander Schemerl z več vladnimi svetniki. Ravno tako se udeležijo pogreba tudi načelniki drugih cesarskih uradov. — Piše se nam iz narodnih krogov, da bi se slovesni pogreb Kopitarjev močno povzdignilo, ko bi se ga udeležilo v večjem številu tudi zavedno narodno ženstvo ljubljansko. Mi smo prepričani, da tudi ob tej priliki gospe in gospodične ljubljanske v mnogobrojnem številu pokažejo, kako znajo častiti zaslužne slovenske učenjake. — „Slovenska Matica“ nas prosi, da objavimo, naj se venci za Kopitarjevo krsto oddajajo pri Dobrletovi firmi v Franciščankah ulicah, ker se kreta šele neposredne pred pogrebom vzame iz vagona. G. Dobrlet položi vence potem na krsto. — O sprevedu samemu omenjamo, da se dijaki in ljubljanska društva z zastavami uvrste pred krsto, za njo pa zastopniki „Slovenske Matice“, „Pisateljskega društva“, načelniki raznih oblastev, vnaje deputacije in drugo občinstvo.

— („Najnovejša Šukljejeva politika“.) Izstop poslanca Šukljeja iz „Slovenske zveze“ je „Slovenec“ kaj nemišo zadel, saj je ta izstop precej drastično osvetlil v klubu slovenskih in hrvatskih poslancev vladajoče razmere in potrdil domnevanje, da v njem ni vse tako lepo in dobro, kakor bi bilo želeli. „Slovenec“, hoteč opravičiti klerikalne poslance, je tudi povedal zakaj klerikalci niso Šukljeja volili, zakaj se pri oddaji mesta v budgetnem odseku niso ozirali niti na starost kandidatov niti na njih možnost, kakor so bili obljubili, ampak so ravnali ravno nasprotno. Zato, ker je nek Šukljeju liberalizem sans phrase vodilno načelo, s katerim združuje oportunizem v tako obilni

meri, da se včasih njegov liberalizem popolnoma izgubi. Šuklje torej satagadelj ni bil izvoljen, ker je liberalce — „Vaterland“ pravi, da satagadelj ne, ker hočejo klerikalci imeti v proračunskem odseku dva odločna sagovornika cerkvene šole — Šuklje ni bil izvoljen, dasi je obljubil, da se bo v odseku vedno ravnal po klubovih sklepih, dočim je bil izvoljen klerikalec sans phrase dr. Krek, kateri take obljube ni storil. Naše mnenje je, da v skupnem klubu ni ne liberalcev ne klerikalcev, ampak da so vsi poslanci enakopravni, in da mora pri vseh volitvah v odseke itd. vedno odločevati samo njih možnost ne glede na njih osebno politično mišljenje. Ako Šuklje samo satagadelj ni smel biti izvoljen v budgetni odsek, ker ni klerikalec, potem je to dokaz, da po „Slovenčevih“ mislih neklerikalci sploh nimajo druge pravice v klubu, kakor da delajo klerikalcem stafazo, da pa ne smejo aspirirati na nobeno važnejše mesto, tudi če so zanje še tako sposobni, in da so izključeni od vseh mest samo satagadelj, ker so po mišljenju liberalci, dasi se sicer zvesto držijo klubovih sklepov. Klerikalci delajo res tako. To se je pokazalo pri volitvi v delegacijo in v Šukljejevem slučaju. Tudi „Slovenčev“ sumničenje z oportunizmom je puhel izgovor. Nismo letošnji zajci in vemo, da je tista „odločnost“, katero časih kažejo izvestni gospodje, sama renomaža. Kako naj bo odločen klub, v katerem sedé s pomočjo vladnih bajonetov izvoljeni, vsaki vladi brem-pogojno poslušni poslanci, si je lahko misliti; sicer pa je Šukljejeva izjava, da se bo ravnal po klubovih navodilih, zadostno jamstvo, da bi se ne bil udajal oportunizmu. Razlogi, katere je navedel „Slovenec“ proti izvolitvi Šukljeja, so torej piškavi, a hinavstvo je, ako kliče slovenski narod na sodbo o najnovejši Šukljejevi politiki, katero zove pristno liberalno. Naj ravnajo klerikalci pošteno in lojalno, ne sebično in strankarsko, in nihče ne bo rušil sloge, naj delajo narodno politiko, in nihče jim ne bo ugovarjal; toda klerikalci so vedno jednaki in tudi sedaj, ko visi Damoklejev meč nad usodo našega naroda, iščejo povsod samo svojo strankarsko korist in pod plaščem narodnjaštva uganjajo klerikalno politiko.

— (Delavska zavarovalnica zoper nezgode v Trstu.) Komisija za volitev novega načelnikstva temu zavodu je baž že razpolala glasovnice in sicer so se ta pot glasovnice razpošiljale po pošti naravnost imovnikom podjetij, katera so zavarovanju podvržena. Vsak kdor plačuje v Tržaško delavsko zavarovalnico zoper nezgode, naj pazi ali je dobil glasovnico; če je ni dobil, naj jo takoj reklamuje, na vsak način pa vsaj do 20. dne t. m. Isto tako naj vsak, čegar glasovnica ni pravilno narejena (n. pr. da ni postavljeno v glasovnico zavarovancev pravo število delavcev), v istem roku reklamuje pri volitveni komisiji za delavsko zavarovalnico zoper nezgode v Trstu. Če se reklamacijam ne bi ugodilo, naznani naj se vsak slučaj uredništvu našega lista. Imena naših kandidatov bomo pravočasno objavili; zajedno prosimo slovenske liste, naj svoje čitatelje na vse to opozoré.

— („Slovenec“ in katoliški svetniki) V petek je „Slovenec“ — sicer v prav rahli obliki — očital „Slovenski Matici“, da ne pozna katoliških svetnikov. Izpodtikal se je ob Matičnih vabilih na Kopitarjevo slavnost, v katerih se govori o pokopališču sv. Marka, kjer je bil Kopitar pokopan, in popravil ime svetnikovo, češ, pravilno je sv. Marksa. V teologiških vprašanjih nas sicer „Slovenec“ daleč nadkrija, ali v tem slučaju se je vendar urezal, in ko bi bili hudobni, bi mu kraj vse njegove nezmotljivosti lahko očitali, da niti katoliških svetnikov ne pozna. „Slovenska Matica“ je ravnala povsem pravilno, ko je rabila obliko „pokopališče sv. Marka“, kajti „sv. Marks“ je samo srednjenemška oblika za sv. Marka. Konstatovali smo to v dokaz, da vzlic vsemu svojemu liberalizmu katoliške svetnike še bolje poznamo, kakor sam „Slovenec“.

— (Repertoir slovenskega gledališča.) Za jutrišnji večer nam obeta intendantca „nekaj posebnega“, prvi dramatični proizvod jednega najnadarjenejših mlajših pisateljev, Radoslava Murnika veseloigro „Napoleonov samovar“. Murnik si je pridobil s svojim romanom „Grog in drugi“, kateri je obelodanil „Ljubljanski Zvon“, ugled in veljavo, zlasti je vse občudovalo njegov humor. Sodeč po skušnjaji za to igro, smemo reči,

kala sta roko v roki dalje. Srečni zaljubljenec ni mogel govoriti; večkrat je odprl usta, a beseda ni hotela na dan. Tudi ona je molčala ter zrla v tla. Naslajala se je v tistem nad zmelenostjo svojega ženica... Včasih je pogledavala po ljudeh, kateri so se začudeni ozirali po dvojici, češ: „Kaj li pomenja to? Ta ga je pa ujela!“...

Bila je skoro že noč, ko se je opotekal nekdo prav po istih stopnicah, po katerih je tekla nekoč Ana k inžerérju v lopo na oni usodni sestasek... Bil je veleposesnik Hrastar. — Nogi sta se mu šibili, kakor omotičen je stopal naprej... Kakor otrcka ga je vodila Ana; posrečilo se jej je vse, kar je nameravala...

Šele ko je stopil Hrastar na prosto, zavedel se je zopet. O! zadovoljstva, od sreče se mu je svetil obraz. Najrajši bi bil vsakogar objel ter mu pravil kako nepopisno srečen je.

„Moje lepe sanje od nekdaj so se vendar le uresničile! — Ona je moja, vsa moja! S kolikim veseljem bom sedaj delal, da si pridobim t-m večjega bogastva za njo... Kako sem srečen!“ je govoril Hrastar sam s seboj domov grede, mej tam ko je od sten Anine sobice odmeval prerogljiv, a zajedno obupan smeh... * * *

V salonu dr. Gruntarja je sedel na temno-rudečem baržunastem blazinjaku suplent Kos, prav poleg njega pa Ema. Kodrasto glavico je položila na prsi svojega ženina, kateri je zdaj pa zdaj pridvignil ljubkujoče obrazek svoje miljenke ter pritisnil dolg poljub na usta.

„Ali mi sedaj veruješ, dušica?“

Polčila mu je obe roki okrog vratu, ter — ljubeznivo mu gledé v modre oči, — prikimala.

„Ti mi odpuščaš, da sem se hotel spočetka le igrati s Tvojim dobrim srčkom?“

„Saj sem te zato že kruto kaznovala! Priklenila sem te na se, da sam nisi vedel kdaj... In sedaj si večno samo moj; kaj ne?“

„Ves tvoj, golobica moja!“

Vroče jo je poljubljal.

Srednima zaljubljenecema se je pridružila gospa Gruntarica. Veselo so kramljali. Doktorica je bila vsa srečna, vidé svojo hčerko tako zadovoljno... Tadi njej se je Kos kmalu omilil. Ker je vedela kako brepenita oba po združitvi, skušala je pregovoriti svojega moža, da bi določil dan poroke takoj po Veliki noči — in ne šele na jesen, kakor je bilo sprva določeno. In to se jej je tudi posrečilo.

(Dalje prih.)

da v našem gledališču še ni bilo nikdar toliko veselosti in toliko smeja, kakor ga bo jutri. Najsplošnejše zanimanje zasluži tudi Stritarjev „Naslan“. Pesem, katero je režiser Inemann priredil za oder, je bila natisnjena v „Ljublj. Zvonu“ in je takrat obudila občno senzacijo. V veseloigri „Polasa žena“ nastopita jutri gosp. Ogrinčeva in g. Kranjec. Nastudirala sta dotični ulogi v gledališki šoli na Danaji in intendantca jima je dala sedaj priliko, pokazati, kako sta napredovala. Pričakovati je torej, da bo gledališče jutri dobro obiskano.

— (Slovensko gledališče.) Napredek naše opere nas navdaja z istinitim zadoščenjem, in do sedanjih predstavi opere „Karmen“ sta utrdili v nas prepričanje, da imamo operni emsemble, kateri je dokaj boljši, kakor bi bilo pričakovati po denarnih sredstvih, katera so „Dramatičnemu društvu“ na razpolaganje. Sobotna predstava opere „Karmen“ je bila še lepše zaokrožena in še bolj uglasjena, kakor prva. Prav to, da se je jedna najtežjih, najkompliciranejših skladb uprizorila vsestranski povsem zadovoljivo, da so tako solisti kakor zbor zadoščali vsem zahtevam in da je predstava občinstvo uprav navdala, to je uspeh, katerega ni prezreti, ker pomenja sijajno zmago slovenskega gledališča nad vsako tekmovalno. Proti naši operi, kakršna je sedaj, je sploh vsaka resna konkurenca nemogoča. Take Karmen, kakor je gosp. Horvatova, ni izlaska najti. Gosp. Horvatova je občinstvo s svojim petjem in s svojo igro uprav fascinirala in vse se veseli pridobitve te odlične umetnice. Občinstvo je gosp. Horvatovo na odprti sceni in koncem dejanj viharno atlamovalo. Takisto živahnega priznanja so želi tudi gosp. Ševčikova in gg. Rašković in Nolli. Izkratka, predstava je bila vzgledna in čujejo se samo najlaskavejše sodbe o njej. Gledališče je bilo dobro obiskano.

— (Člane „Sokola“) opozarjamo glede udeležbe pri jutranji Kopitarjevi slavnosti na poseben poziv odbora, ki ga prijavljamo na drugem mestu.

— (Pevsko društvo „Ljubljana“) udeleži se z zastavo slavnostnega pogreba Jerneja Kopitarja umrjelih ostankov, kar se tem potom povsem na znanje daje.

— (Veselica št. Peterskih podružnic sv. Cirila in Metoda) se je izvršila sinoči v „Nar. domu“ v vsakem oziru prav lepo. Obširna sokolska dvorana je bila do cela polna in celó na galeriji je bilo dokaj miz gostov. Vojška godba je martljivo svirala ter podala tudi nekaj slovanskih skladb, vrlo pevsko društvo „Slava“ pa je dobro in pridno pelo. Pri srečkanju in šaljivi razprodaji je bilo dosti zabave, tako da je ostalo občinstvo v neekaljenem veselju skupaj pozno v noč.

— (Požar) V soboto ponoči ob 1/2 12. uri začelo je goriti v takozvani Nuškovi vojsnici v Trnovem. Požar je upepelil velik del hleva nad katerim je bilo shranjeno seno. Škoda je neki precej znatna. Gasilno društvo je ogenj omejilo in ga ugasnilo. Na pogorišču se je zbralo jako mnogo ljudstva.

— (Zgodnja zima.) Akoravno smo šele v pričetku astronomične jeseni, imamo že prav zimске dave, katere povzročuje sneg, ki je pobelil gorovje. Minolo noč je temperatura tudi v nižavi padla pod ničlo in se zmrzovalo ter je polja pobelila močna slana, ki je naredila gotovo dosti škode.

— (Genijevo čarobno gledališče) v Šiški poleg državnega kolodvora je privabilo k večerajšnjima prvima predstavama še dovolj mnogo občinstva. Produkcije so znane že od takrat, ko je gledališče bilo tu na cesarja Jožefa trgu in so se tudi večeraj izvajale na splošno zadovoljnost. Vspored se spreminja vsake tri dni.

— (Mestna hranilnica v Novem mestu) je v seji upravnega odbora dne 1. oktobra t. l. sklenila, da bodo plačevala rentni davek iz svojega premoženja, ga potemtakem ne bodo odtegovala vlagateljem, tako da bodo isti v bodoče dobivali kakor do sedaj polne 4%, obresti od svojih vlog.

— (Mila jesen) Prejeli smo dva jablanova cveta v dokaz zdajšnje sile v času začetnega zamiranja prirode. Na vrtu posestnika Matevža Premarova iz Vel. Ubeljskega pod Nanosom sta dve mladi jablani v cvetju; jedna je na dveh, druga pa na petnajst krajih pognojena po več cvetnih popkov, koji se že razcvitajo. Na Nanosu je 5 t. m. zapel sneg in še danes so vrhovi pobeljeni, v vznožju njegovem pa cvetoča jablana! Redka prikazen v naših mrzlih krajih, — menda znak za trdo zimo.

— (Razveljavljenje Nabergojeve izvolitve pred državnim sodiščem.) Občinski zastop tržaški razveljavil je bil izvolitev Nabergoja, ne da bi v to imel kak vzrok, zgolj z motivacijo, da Nabergoj ni vreden, da bi sedel v obč. svetu. Namestništvo je ta sklep obč. sveta uničilo in ministerstvo je uničenje potrdilo. Proti tej odločbi se je tržaški obč. svet pritožil na državno sodišče, katero bo o stvari razpravljalo dne 19. t. m. Tržaški obč. za-

stop boče pri tej razpravi zastopal poslanec dr. Cambon.

— (Slovenska umetnica v tujini.) Dvorna operna pevka v Berlinu, gosp. Verhundeve, gostovala je te dni v Poznanju, kjer je nastopila tudi v „Trubadurju“, in sicer kot Leonora. „Posener Morgen Zeitung“ piše: Tako dovršene Leonore, kakršna nam je podala berlinska dvorna operna pevka gosp. Verhundeve, še nismo videli v Poznanju. Gospodična nima samo milega, jako simpatičnega glasu in prijetne visočine, ampak tudi izborna izšolano tehniko, katera jej omogočuje, peti najtežavnejše kolorature te partije čudovito točno in lepo. Poleg teh redkih lastnosti jo diči še jako naravna in prikopna zunanost. — Čestitamo ljubezni rojakinji na tem uspehu.

— (Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaju) priredi v sredo dne 13. t. m. zabavni večer v pozdrav novodošlecev s sledečim vzporedom: 1. Pozdrav predsednika. 2. Berilo S. Marinčka: Otroška in deška leta Martina Krpana (humoristična črtica). 3. Prosta zabava s petjem. Lokal: Stockenhofers Bierhalle IX. Spitalgasse. Začetek ob 8. uri zvečer. Slovanski gostje dobro došli!

* (Vseslovenska ideja na sliki) Povodom dchoda ruskega carja Nikolaja II. v Varšavo, je bila izložena slika nekega poljskega umetnika, katera je predstavljala vseslovensko idejo. Slovani so razpostavljeni na skali, katero izdelujejo za velikanke „kip“. Na vrhu je Čeh, v sredi Rus, kateri pridno opravlja delo, poleg Rusu sedi Poljak z zvezano roko, ker se je, nerodno uporabljajoč dleto, urezal. Za Poljakom so prihiteli na delo Slovaki in Srbi. Na podnožju z dletom v roki pa hitita delati Slovence in Hrvat.

* (Na dunajski univerzi) sta sedaj 2 redni ter 11 izrednih slušateljcev vpisanih. 10—15 pa se jih baje še oglašajo.

* (Usmiljena kraljica) Jezujtski pater Coloma je na ukaz španske kraljice regentinje vse osirotele otroke v Barceloni ustreljenih anarhistov izročil otroškemu vzgojevališču.

* (Obvezna noša obleke in obutala v Bolgariji) V „Državnem Vestniku“, listu kneževine bolgarske, je obelodanil knez ukaz, da morajo nositi ob delavnikih vsi uradniki in sluga državnih, občinskih in okrožnih oblastij, kateri imajo redno mesečno plačo ter vsa gospoda narodnih poslaničev svojo posebno nošo. Bago in uspe mora biti domače, tudi naj bodo obleke in obutala doma narejene. Vse domače tovarne blaga in usaja ter vse domače delalnice oblek in črtevil se morajo do konca oktobra t. l. oglašati pri oblastvih, katera bodo pritienila na njih dela znak. Obleke teh znakov objavijo potem vsi carinski uradniki, da ti ne bi pripuščali tujih predmetov s podobenimi znaki v deželo. Tako je prav! Svoji k svojim!

* (Oh, ko bi človek utegnil!) Karol Gutzkow je nekoč nekemu berlinskemu kritiku glasbe pravil sledečo dogodbico: Neki višji poštni uradnik se je bavil v prostem času s pesnikovanjem. Zvezček njegovih pesnic in pa kratka novelica sta bila tudi že natisnjena. Ko mu je nekdo pravil o novi Gosthejevi izdaji v 40 zvezkih, tedaj je zdihiel ljubljene muz: „Oh, ko bi človek utegnil, bi lahko tudi kaj takega dosegel!“ — Tako misli pač marsikateri „posta“ tudi mej Slovenci.

* (Čudna pravda) Pri sodišču v Milanu sta bila obtožena nedavno dva trgovca, da sta dala neki stari gospe mesto popra iz oljčnih zrnov stolčen prah, kateremu so bile prišesane še druge škodljive tvarine. Pozvali so izvedence; na predsednikovi mizi je bilo 17 kilogramov „popra“. Jedva so odprli zavitek, v katerih je bil „popr“ shranjen, dvignil se je iz njih droben prah v zrak, kateri je kmalu napelil vse dvorano. Predsednik, sodniki, državni pravdniki, pisar, zagovornik s poslušalci in zatožencema vred pa so začeli nezadržoma kihati, ker jim je prah zašel v nos in v grlo. Pravda je bila mej velikim smehom prekinena; zatoženca pa sta bila oproščena.

Brzjavke.

Dunaj 11. oktobra. Slavnost ob prenosu Kopitarjevih in Vukovih umrjelih ostankov na pokopališču sv. Marka impozantna. Oficijalno so bili zastopani: naučni minister po dvornem svetniku Rezeku, cesarska akademija po dvornem svetniku prof. Jagiču, dunajsko vseučilišče po prof. Konstantinu Jirečku, c. kr. dvorna knjižnica po dr. Mantuaniju in dr. Vondraku, dunajsko mesto po svojem županu dr. Luegerju, ki je prišel s posebno deputacijo, srbska vlada po svojem dunajskem poslancu Mihaloviču z velikim spremstvom, srbska kraljeva akademija po bivšem ministru Novakoviču in po državnih svetnikih Gjorgjeviču in Nežiču, srbska velika škola po prof. Stanojeviču in Beligrad po svojem županu Rajiču. Navzočni so bili vrhu tega podpredsednik poslanske zbornice dr. Kramarč, mnogo državnih poslancev in slovanskih društev dunaj-

skih. Poviharno odobranem pozdravu dvornega svetnika Šukljeja je govoril dunajski župan dr. Lueger z velikim uspehom. Spreveda na južni kolodvor se je udeležila gospoda v nad 60 fijakarjih. Srbi so položili na Kopitarjevo krsto srebrn lovorov venec.

Zagreb 11. oktobra. H Kopitarjevemu pogrebu prideta v imenu jugoslovanske akademije prof. dr. Marković in prof. dr. Vrbanić, v imenu hrvatske Matice prof. Smičičlas.

Dunaj 11. oktobra. Pod predsedstvom cesarjevim se je včeraj vršil skupen ministerski svet, kateri je končno določil skupni državni proračun za 1898. Mej proračunom za letošnje in za prihodnje leto ni znatnega razločka.

Dunaj 11. oktobra. Zatrjuje se, da bo baron Dipauli na današnjem klerikalnem shodu v Lincu izjavil, da njegov jezikovni predlog ni naperjen proti Čehom.

Dunaj 11. oktobra. Profesor zgodovine na vseučilišču v Luomostu, dr. Josip Hirn, odličen pristaš klerikalne stranke, je poklican v naučno ministerstvo, da sodeluje pri nameravani reformi učiteljišč.

Dunaj 11. oktobra. Sekcijski šef v domobranskem ministerstvu podmaršal Lehne je stopil v pokoj. Cesar mu je tem povodom podelil značaj feldcajmajstra in veliki križec Franc Jožefovega reda.

Praga 11. oktobra. Pri dopolnilni državnozbornski volitvi za kmetske občine karlinske namesto grofa Kounica je bil izvoljen kandidat mladočeske stranke, romanopisec in sourednik „Narodnih Listov“, dr. Servacij Heller, proti radikalnemu kandidatu, uradniku Sokolu.

Budimpešta 11. oktobra. Poslanec Helfy, jeden najgorečnejših pristašev Košutove stranke je umrl. Pravo njegovo ime je bilo Heller.

Darila:

Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju prejelo je letos še sledeče darove: Kot ustanovnik je društvu pristopil vč. g. Jakob Gruden, župnik v p. v Ljubljani s svoto 50 gld. Druge darove so poslali gg.: Iz Bolcana: Vinko Vetrh, nadoficijal juž. žel. 1 gld. Iz Celja: Sl. posojilnica v Celju 30 gld., Josip Atteneder, župnik v Polzeli 1 gld. Z Dunaja: H. Satter, nadz. avstro-ogerske banke 5 gld., dr. Anton Primožič, c. kr. profesor 5 gld., Albert Tuschek, blagajničar 3 gld., Peter Mglič, polkovni zdravnik 3 gld., Posip Premern, c. kr. poštn. urad. 3 gld., Anton Čulik, poštni asistent 2 gld., Lavoslav Cvetnić, c. kr. poštn. kontr. 2 gld., N. Domeniko 50 kr. Iz Gorice: Andrej Gabršček, urednik 5 gld., Ferd. Seidl, c. kr. prof. na realki 4 gld. Iz Jesenice: Anton Trevnj, trgovec 5 gld. Iz Konjice: Jarnej Voh, duh. svet., nadžupnik in dekan 2 gld. Iz Krškega: Josip Bezjak, učitelj na mešč. šoli 1 gld. Iz Laškega: postal dr. Josip Kolšek, okvetnik letos že drugič svoto 13 gld. 50 kr., katero so darovali: Dr. J. Kolšek 5 gld., Gausser 5 gld., Jerše 1 gld. 50 kr., P. F. Drolz 1 gld., K. Elsbacher 1 gld. Iz Ljubljane: dr. Danilo Majaron, odv. dež. posl., mestni odb. 5 gld., sl. družba sv. Cirila in Metoda 10 gld., Viktor Rohrmann, trgovec (ustanovnik) 2 gld., sl. kmetska posojilnica ljubljanske okolice 20 gld., Jakob Smolej, c. kr. dež. šolski nadzornik v p. 2 gld. 50 kr., Anton Roshnik 1 gld. Iz Ljutomer: posl. nam je dr. Ant. Mihalčič 24 gld., katere so darovali: Anton Božič v Radoslavcih 2 gld., dr. A. Mihalčič, okr. zdr. 2 gld., sl. posojilnica v Ljutomeru 15 gld., dr. Franc Rozina odv. in dež. posl. 2 gld., Ivančič, c. kr. kontrolor 1 gld., F. Sršen, veletržec in posest. 2 gld. Iz Maribora: Henrik Schreiner, c. kr. ravnatelj učit. 3 gld., dr. Ferd. Dominkuš, odvetnik 2 gld. Nadalje poslali nam je Fr. Dolenc 108 gld. 50 kr., katere so darovali sledeči rodoljubi: sl. posojilnica slovenska 30 gld., dr. Jernej Glančnik, odv. (ustanovnik) 20 gld., Lovro Herg, stolni dekan 2 gld., Jožef Pajek, stolni kanonik 2 gld., Ivan Mlakar vodja semenišča 2 gld., dr. Anton Medved, prof. veronauka 2 gld., Jak. Kavčič, korni vikar in kat. 1 gld., Jož. Židanšek, prof. bogosl. 2 gld., Alojzij Haubenreich, kn. šk. rač. rev. 1 gld., Karol Hribovšek, ravnatelj 2 gld. (Konec prih.)

„Glasbena Matica“ v Ljubljani.

Motki zbor „Glasbene Matice“ izna drevi ob 8. uri izredno skušnjo v telovadnici II. mestne šole na Čopzovi cesti.

Naznanilo.

Odbor študentskega travnške ženske podružnice sv. Cirila in Metoda prosi, da bi se udi podružnice kakor tudi druge slovenske dame mnogobrojno udeležile v črni obleki slavnostnega pogreba Jerneja Kopitarja. Zbirališče pri glavnem vhodu južnega kolodvora.

Narodno-gospodarske stvari.

— Državne železnice. Dne 1. oktobra t. l. je bila otvorena postajca Grabiny, ležala pri km 105.3 prga Krakov-Lvov mej postajama Czarua in Dambica, za osebnosti in prtljajai promet. Čas odhoda in dohoda vlakov je razviden iz vožnjega reda št. V., veljavnega od 1. maja t. l. Vožnji listki se dobivajo v stražnici št. 84 a, za prtljago pa se plačujejo naknadae.

Bratje Sokoli!

Jutri, v torek 12. t. m., popoldne ob 4. uri se boe vršil z južnega kolodvora

slovesen prenos Kopitarjevih umrljivih ostankov

na pokopališče k sv. Krištofu

ob udeležbi odposlancev vseh narodnih društev.

„Sokol“, ki je vedno in povsod, kjer gre izkazati čast zaslužnim sinom demovine, bode gotovo tudi v častnem številu zastopan pri tej priliki, da izkaže poslednjo čast manom moža-členjaka, ki je slovenski rod oslavil pred vsem svetom, a čegar umrjoči ostanki se zdaj izročé rodni slovenski zemlji.

Zbirališče in odhod je ob 1/4. uri iz telovadnice v „Narodnem domu“.

Da se prav obilno udeležite, vabi Vas

odbor.

„Na zdar!“

V Ljubljani, dne 11. oktobra 1897.

Štev. 5. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 796.

V torek, dne 12. oktobra 1897.

Noviteta! Privikrat: Noviteta!

Napoleonov samovar.

Veselo gra v jednom dejanju. Spisal Radoslav Murnik. Režiser g. R. Inemann.

Pred tem:

N o s a n.

Pesem, spisal Josip Stritar. Za oder uprizoril režiser R. Inemann.

Popolna žena.

Veseloigra v jednom dejanju. Spisal K. Görlitz. Režiser g. R. Inemann.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 1/8. uri. Konec po 10. uri.

Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v petek, dne 15. oktobra 1897.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 8. oktobra: Marija Roth, gostija, 88 let, Poljanska cesta št. 18, ostarelost. — Franc Javornik, posestnikov sin, 18 mesecev, Poljanska cesta št. 41, bronhitis.

Dne 9. oktobra: Alojzija Sivec, mizarjeva hči, 4 mes. Poljanska cesta št. 27, črevesni katar. — Janez Ločnikar, kajzarjev sin, 11 let, Hauptmanca št. 8, pljučnica. — Jožef Fajdiga, realec, 17 let, Marije Terezije cesta št. 16, jetika.

V deželni bolnici:

Dne 6. oktobra: Jakob Pengov, delavec, 77 let, rak. Dne 7. oktobra: Janez Hitti, premogar, 28 let, jetika. — Marija Krušič, delavčeva žena, 28 let, vnetje črevesa.

Št. 35.175.

Razglas.

(1551—1)

V zmislu §. 37. občinskega reda za deželno stolno mesto Ljubljano se javno naznanja, da so

proračuni o dohodkih in troških za l. 1898

- 1.) mestnega zaklada,
- 2.) mestnega ubožnega zaklada,
- 3.) ustanovnega zaklada,
- 4.) mestnega loterijskega posojila,
- 5.) mestnega vodovoda in
- 6.) mestne klavnice

že sestavljeni in bodo razgrnjeni v mestnem knjigovodstvu štirinajst dni, od 6. do 20. t. m., na vpogled, da vsak lahko navede svoje opazke o njih.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 5. oktobra 1897.

Štv. 39.350

Naznanilo I.

(1530—3)

C. kr. poštno in brzojavno ravnateljstvo v Trstu potrebuje za brzojavne stavbe v svojem okraju na leto po

3000 do 7000 brzojavnih drogov

kateri se imajo v delavnici za impregnovanje (chantiér) v kronovini Kranjski zgrajeni impregnovati in oddati.

Drogi se morajo posekati v času, ko je drevje še sočno, biti morajo iz do cela zdrave deblovine, (nikakor pa iz vrhovine), iz jelovega, smrekovega, borovega ali mecesnovega lesa, ter se morajo nelubljeni (neomajeni) impregnovati.

Les mora biti raven in počasne rasti, čvrst, tedaj z gostimi letnicami, pravilno zraščeni vrhom, ne sme biti trohnel, ne preporel, ne preležan, ne črviv, kakor tudi ne sme imeti krivo izraščene streмена.

Zahtevani drogi morajo biti po 7, 8, 9, 11 ali 13 metrov dolgi in morajo imeti na gorenjem koncu brez lubja po 145, oziroma 150, 155, 170 ali 200 milimetrov debelosti.

Impregnovanje debel ima se vršiti na način à la Boucherie z modro (bakreno) galico, na kar se imajo ista postaviti na železniško postajo, ki je delavnici za impregnovanje (chantiér-u) najbližja.

Kraj, kjer se bo impregnovalnica zgraditi, mora se v ponudbi označiti.

Pogodba se sklne eventualno za 5 let proti varščini (kavciji) 1000 gld.

Reflektanti naj predložijo podpisnemu ravnateljstvu svoje pravilno kolekovane ponudbe, v kojih morajo navesti posamezne cene z besedami in številkami, najkasneje do 10. novembra letošnjega leta.

V Trstu, dne 30. septembra 1897.

C. kr. poštno in brzojavno ravnateljstvo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Loterijske srečke 9. oktobra.

V Lincu: 75, 40, 1, 41, 80.
V Trstu: 34, 6, 29, 21, 68.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Oktobr	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padarina v mm. v 24 urah
9.	9. zvečer	736.9	5.1	sl. svzh.	pol obl.	
10.	7. zjutraj	738.5	1.6	sl. jug	megla	0.0
	2. popol.	739.2	9.8	sr. jvzh.	del. obl.	
	9. zvečer	740.9	4.4	sr. svzh.	jasno	
11.	7. zjutraj	741.5	-1.1	sl. jvzh.	megla	0.0
	2. popol.	738.9	10.5	sl. vzsvzh.	oblačno	

Srednja temperatura sobote in nedelje 6.3° in 5.3°, za 5.3° in 6.1° pod normalom. Močna slana.

Dunajska borza

dne 11. oktobra 1897.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 15 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 " 20 "
Avstrijska zlata renta	123 " 45 "
Avstrijska krona renta 4%	102 " " "
Ogerska zlata renta 4%	121 " 75 "
Ogerska krona renta 4%	99 " 65 "
Avstro-ogerske bančne delnice	960 " " "
Kreditne delnice	352 " " "
London vista	119 " 65 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 " 77 1/2 "
20 mark	11 " 75 "
20 frankov	9 " 52 1/2 "
Italijanski bankovci	45 " 15 "
C. kr. cekini	5 " 66 "

Dne 9. oktobra 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	159 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	190 " " "
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128 " 75 "
Zemlj. obd. avstr. 4 1/4% zlsti zast. listi	98 " 60 "
Kreditne srečke po 100 gld.	198 " " "
Ljubljanske srečke	23 " 50 "
Rudolfove srečke po 10 gld.	25 " " "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	163 " " "
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	431 " 50 "
Papirnat rubelj	1 " 27 1/4 "

Prodaja vina.

Imam v kleti okoli 500 hektolitrov isterskega naravnega črnega in belega vina. Novo vino se začne razpošiljati s 1. novembrom t. l. Cene vina od 19—30 kr. liter postavljeno na tukajšnji državni kolodvor. — Mali uzorčki se ne pošiljajo. (1513—5)

A. M. Pujman, Dignano, Istra.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1897.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž.
Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregec, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano, j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 52 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Lince, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoldne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregeca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend Gasteina, Ljubna, Celovca, Lince, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer, ob 10. uri 25 m. zvečer. Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih v mesecu oktobru. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 20 m. zvečer, ob 9. uri 55 m. zvečer. Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih v oktobru.

Franjo Alešovec

slikar

v Ljubljani, Kolodvorske ulice št. 7

uljudno naznanjam in prosim, da mi blagovolijo dotični gospodje naročevalci pismeno naznaniti svoje želje, ker radi mnogih opravkov nisem skoro nikdar doma. Zvedel sem, da so me v kratkem iskali trije gospodje naročniki, katerih imena mi niso znana; prosim toraj za prijazno pismeno naznanilo ter se priporočam

z vsem spoštovanjem udani

Franjo Alešovec

(1550)

slikar.

VIZITNICE

priporoča

Národní Tiskarna.

Razglas.

Jaz podpisane Janez Cívha nameravam na drobno razprodati svoje

posestvo v Beričevem s hiš. št. 45

h kateremu spada mnogo njiv, travnikov, pašnikov in gozdov, skupno 70 parcel, ležečih v katastralni občini Beričevo, in lepi gozdovi, nahajajoči se okraj Save, v katastralni občini Zadobrova.

Kdor želi kaj kupiti, naj se zgleda na mojem domu v Beričevem pri vulgo „Kovaču“

dne 19. oktobra 1897

dopoludne ob 9. uri, kjer bo lahko videl posestne liste in zvedel kupne pogoje. — **Prodaja se tudi celo posestvo skupaj.**

Beričevo, dne 8. oktobra 1897.

(1546—2)

Janez Cívha.

Pravi trpotčev sok je jedino oni, kateri se pripravljajo v lekarni k Zrinjskemu, H. Brodjočin, Zagreb Zrinjski trg št. 20.

Trpotčev sok nepresekno deluje pri vseh prehlajenjih dušnih organov, ter je najboljšo sredstvo za prsni katar, kašelj, prsobil, hripavost in vratobil. Tudi zastarani kašelj se tem zdravilom v najkrajšem času da odpraviti; bolniki dobijo tek za jelo, lahko spijo in na ta način hitro okrevajo. — Izmed mnogih zahval spominjam samo ono:

„Velečenjeni gospod lekarnik!“

Pošljite mi še tri steklenice Vašega izvrstno delujočega trpotčevega soka; potrebujem jih za moje poznanke. Jaz sem od dveh steklenic od neznanega kašlja popolnoma ozdravel. Hvala Vam! Priporočil bodem ta zdravilni sok vsem prsobilnim. S spoštovanjem — Rudolf Ausim. Na Dunaji, 20. marca 1897.“

Pazi naj se toraj, da je na vsaki steklenici varstvena znamka t. j. slika bana Nikole Zrinjskega, kajti samo oni je pravi trpotčev sok, kateri to varstveno znamko nosi. — Cena steklenici s točnim opisom je 75 kr. — Razpošilja se vsaki dan s pošto na vsa mesta, in sicer proti predplačilu (pri računavi 20 kr. za zametek ali pa po poštne povzetju. — Ceniki raznovrstnih domačih preskušanih zdravil razpošiljajo se na zahtevo zastojni in poštne prosto. Lekarna k Zrinjskemu, H. Brodjočin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

(1360—2)

Lastnina in tisk „Národní Tiskarne“.